

ORGANULU LVMINAREI.

Gazeta Beserecésca, Politica, e literaria.

Cu prè Gratiosa invocentia.

Sambata

Nr. XXXVI.

6 Septemvre. 1847

CLUSIU, 6 sept. st. n. In LXXXIV Sied. dietale inainte de ase incepe suatuirea intrerupta in Siedentia trecuta, a produsu desputa lunga parerea separata in contra articlului de lege pentru ne crescerea contributiunei insenata de catra deputatii jurisdictiunilor sasesci, ce se ceti acum, in carea pre celealte doue natiumi le numescu, „constatus,” ér’ pre sine se subscru, deputati nationis saxonicae. Unii oratori socotindu de ne respectarea statuirii SS. si a OO-loru, cum că deputatii jurisdictiunilor sasesci, dupa ce si eu substernerea acum de curundu a Urbariului, intrebuentiare de asemene spresiuni a suscetatu desputa, acuma ne cum se se aplece ei la statuire, ci intrebuentie érasi acele spresiuni, cu care, precum se pare, au de scopu, ca cu tempu se le pota aduce dreptu datu (datum) lenga votulu curiatu, carele inse prein votisatiunea individuala ordenata de titl. 11 dein a. 1791 e stersu; deci dara unii poftira de a nu se accepta parerea separata in asemene forma. Ér’ maioritatea, de si luanduse afora deputatii atensi ai jurisdictiunilor sasesci, erá de parere, cum că deputatii sasesci, precum si cei unguresci si secuiesci intru intielesulu legei nu sunt deputatii natui nei intregi, ci ai jurisdictiunilor particulari, dreptu care subtuscrierea cu numele votum curiatum si numirea constatus e neleginita: totusi, dupa ce insii deputati sasesci dechiarará, cum că cu intrebuentiare astorii spresiuni nusi pretendu mai multu dreptu, de catu le dà legea dein a. 1791, accepta parerea separata, inferinduse in protocolu statuirea cu un asemene intielesu. Presidentele: Maioritatea se va multiemí dora cu enunciarea. Un dep. dein Scaunulu Murasiului: Déca nu vomu statui si despre aceea, ca in venitoriu un’ca ast’ca mai multu se nu se intempe, atunci stāmu, unde stāmu mai nainte de ase incepe asta desputa lunga; lucrāmu copilaresce, Presidentele: Nu lucrāmu copilaresce, de ore ce statuirea enunciata o vomu inseri in protocolu. Deputatulu Murasiului insenau opiniune contraria. Si acum dupa ce se ceti si o alta parere separata a deputatilor dein jurisdictiunile sasesci, catu e pentru darea recrutiloru, se incheia suatuirea asupra obserbarei facute de Guberniulu reg. spre al doile articlu de lege a darei recrutiloru. Maioritatea SS. si OO-loru cu pucina scimbare accepta compunerea introducatoria commendata de Guberniulu regiu. Dupa aceste Exc. Sa Presidentele anuntandu, cum că acea sectiune a Deputatiunei Sistematice, careia SS. si OO incendiari gatirea unui proiectu de lege catu e pentru cea dein urma propusetiune regia, sunato-

ria despre ereditarea directa, acum are numai trei membri de facie, SS. si OO. statuira de a rogă pre Exc. Sa Gubernatoriulu, ca se denumésca patru membri deintre ceilalti membri ai Deput. Sist. In urma dupa ce se ceti si se dedera la dictatura doue proiecte de Adresa Exc. Sa Presidentele propuse chiaia repartirei recrutiloru, lucrata de Guberniulu reg. si pre in Exc. Sa Presidentele asternuta inaintea SS. si OO-loru.

Clusiu, 9 sept. st. n. In LXXXV Sied. dietale dupa adeverirea protocolului se ceti Adres’ a comitiva a articlului de lege pentru ne crescerea contributiunei,— cu care ocasiune prein protocolu se enncia decisiunea: precum că SS. si OO. ne suferindule demnitatea, ca puncturile particularie dein parerea separata in contra articlului de lege pentru ne crescerea contributiunei insenata de deputatii jurisdictiunilor sasesci, se le detai si invinuirile cuprinse in acele se le retunda cum s’aru cuveni, cu seriositatea pusetiunei lor voescu ale lasá la o parte, si déca aru si adeverata, numai spre a ceeasi invinovatire neplacuta, ca si candu SS-le aru partini celatiunile si aru deschide cale la acele, voru asi estende insemnările fora intardiare.— Mai incolo SS. si OO. si in catu e pentru argumentele si principiale ne constitutiunali cuprinse in parerea separata a deputatilor dein jurisdictiunile sasesci in obiectulu darei recrutiloru, totu prein protocolu voru asi face insemnarile;— si insemnarile facute pre amendoue pareri separate impreuna cu aceste le voru substerne inaintea Maiestatii Sale.— In urma se ceti retramisulu si modificatulu proiectu de lege pentru curgerea causalor si subtu cursulu dietei,— se mai ceti si planulu pentru prefatiunea articlilor de lege, care spre confirmare se voru trame in susu dela dieta. Amendoue aceste se dedera la dictatura, si de o data propunenduse de obiectulu suatuirei venitorie, siedentia de a stadi se incheia.—

ANGLIA.

Ce nu a rare ori se intempla dupa mortea barbatilor mari, aceea se intempla si catu e pentru O’ Connell: pre lenga tote că s’au iumormentat cu solenetate publica, in Irlandia se afla totusi de aceia omeni, carii nu se indupleca a crede, că a morit! Se lati o rumore, cum că agitatorulu betranu s’aru si retrasu de turburările irlandice, si acum cu mustache falsa subtu numele unui nobile ispanu, aru traí comodu, foră neciun lueru la ore care lacu dein Italia.

F R A N C I A.

PARIS, 12: 24 aug. Regele dein motivul că ajunse pe tronu și al sieptă spredicele anu, în 9 aug. publică numeroșe acte de gratia. Redar i libertatea la 600 facatorii de rele, ce erau delenști în mai multe prensoare ale trecerii. Judecatii pentru crime politice nu se bucurară de acestu beneficiu inaltu.

Paris 11: 23 aug. Cadavrul ducesei de Praslin astă demanătia la 6 ore s'a depusu în cripta basereci St. Magdalene. Dupa acesta indata se serbă o missa. Înnormentarea se va intemplă cu reîntorcerea parentelui intristat, a Marescalei Sebastiani, la carele a și ajunsu fam'a superatoare.—

Paris 13: 25 aug. Ducele de Praslin a morit eri săr'a spre 5 ore în prensoare de Luxembourg. Acum se scie anume că a morit de arsecu, mestecatu cu lădanu, de care înghițit ducele o doze mare atunci, candu vedea, că prepusu lui uciderei intru atâtă crescu asuprai, în catu trebuea se fia arestatu, și supusu judecatei. Cu o ora înaintea mortii se pregăti cu cele sante. Nu marturisi nemica, ci candu să intorsu catra parete a disu: je n'en sais rien (nu sciu de aceea nemica). Scirea despre astă intemplare neasceptată ajunse inca în săr'a aceea în Castelulu de Eu. În Palatiulu de Luxembourg și intru al Ministerului de dreptate necurmatu se tienura conferenie și suatuiri. În 26 aug. după amidi eră se se adune suatulu ministrilor, ca se stătoresca asupra cerelei familiei de Praslin pentru stradarea ducelui mortu. Imparechiarea intre ducele și muierea lui se trase într'un siru de mai multi ani; aceea eră pără canosentă și în a. 1843, candu Lazzu^{*)} veni în casa, se încordă și mai vertosu. Precum marturisiră sierbii, intre ducele și duces'a se escara adesu certe numeroșe. În odată ducesei se află o gramada de chartii, sigilate cu sigilu negru; pe cuverta stă cu insasi man'a ducesei scrisu: „Pentru barbatul meu. Se se deschida după moarte mea.“ Chartiile aceste nedeschise s'au datu Presidentului Curtei Pariloru. Se affară și nesci Memoriali crasi dela duces'a, în carii ea descrie anii fericiti și nefericiti ai casatoriei sale. Dupa multă cercetare și în odată ducelui, într'un locu ascunsu se află o multime de epistole, care se tragu dela L. Luzzi. Ele sunt subscrise cu: „Azelée“ și tote se incepu cu cuvintele: „Dulce Teobaldus“. Se mai scosera la vedere și alte chartii ponderose. Între celelalte o corespondentia lungă intre ducele și duces'a, ce atinge desbinarea lor. Cateva epistole sunt de la Marescaleculu Sebastiani, care înfrunta în acele pre ginerale seu pentru portareai catra muiere sa. Se spune de alta parte, cum că ducele aru fi mai avutu și alte relatiuni cu guvernantine și cameriere—sierbitorie de case—cu care facu elu nu mai pucinu de catu douedieci copii ne legiuitti.—L. Luzzi totu strinsu se mai pazesc in prensoaria. Poporulu parisianu in glote mari se aduna, și cere se vădias cadavrul ducelui, de care nu crede, că aru fi morit.—

Paris, 15: 27 aug. Marescaleculu Sebastiani sosí eri la Paris în palatiulu seu. Candu trecu pre lenga usi'a odaiei fatale, stéte pucinelu și planse amaru. Regele cautandu la vechimea familiei lui, ii dede rangu de duce, ér' pruncii

remasi dela ducele Praslin voru purtă numele de Choiseul- (I. Sioázöl) Sebastiani.

Paris 18: 30 aug. Nou'a organizare a Algeriei de aci încolo va totu înaintă. Principele de Aumale (I. Omál) în data ce i va naște soția, va călători la Algeria ca Gubernatoru-generaliu, dar' fiindu că e pră teneru, i se va dă de Mentoru milit. generalu Changarnier cu titlu de Maiorul-generariu, și generarii Bedeau, și Lamarière voru fi domnitori preste provinciele Constantine și Oran.

O suicidere nouă, ce se intemplă erasi într-o familia veche aristocrateca, face resunet. Comitele Alfred de Montesquieu, fratele Parului de acestu nume, se află strapunsu în dormitoriu seu. Elu eră de 43 ani și avea familia. Se spune, că s'aru fi înveninat pre sine și muierea unui Paru.—

LYON, 12: 24 aug. Cu pucinu înainte de a se intemplă scen'a infioratoria dein Paris, în Lyon un lucratoriu înavutu singură pre muieresa noptea in patu; și în 27 aug. foră neci o cercușare usiuratoria fă judecatu spre morte.—

G R E C I A.

Corespondentiele de la Atena dein 10: 22 aug. în scientieza de incheierea proxima a ne impacariloru în Eubea. Capulu insurectiunei, generalul Griziotis intru o luptă cu ostile regie fu nemeritu de un glontiu, în catu ii cadiu o mana, spre ce elu cu omenii sei se retrase intru o munastire întarita nu departe de Cumi. În 20 aug. se mai lovira inca odata. Perderi se facura de amendou partile, în urma totusi insurgenții - și intorsera spatele.

I T A L I A.

VENETIA, 14: 26 aug. Pre cetatea Dogiloru jace acceptare solene. Comitele Giovanelli, Președintele societatei scrutatoria de natura, adătu numai pentru renoirea și mobilarea palatiului seu un milionu de fr. dora în tota Europa nu se află asemenea palatiu catu și pentru gustu și luxu. Toti cu sete ascăpta confluxul invetiacilor italieni. Precurzori, giumentate invetati se și adunara număr mare, și cetatea acum e impoporata cu 10,000 straini. Lunile fierilor de acum dau ocazie la o multime de profesori și studenti dein destinate Universitati de a cercetă Lagunele, și de a asculta sgomotulu undelor Adriei turbide. În astă turma numerosa de straini se află și peregrini dein Statulu Papei, mai cu same de aceia, carii se tienu de ordulu eclesiastecu. Cu cateva dile mai naine unulu deintre acestia se incumetă în piatiulu St. Marcu a vorbi în publicu reu despre Pap'a PIU IX, că ci facu aliantia cu Turcii, ca se apese pe crestini. Înse oratoriulu acesta fă numai de catu intreruptu, și dusu în cas'a St. Serviliu, adeca intră nebuniloru.—Orologiulu electro-magnetecu, carele cu un pendulu intrunesc orologiulu dein turnulu baserecei St. Marcu cu celu dein colegiulu de marina egat'a și în pucine dile va ambla de plenu.

P E N I N S U L A P I R E N E A.

MADRID, 10: 22 aug. În tote dilele se audu rumori diverse despre o crise in Cabinetu și despre intrigă varie. Gazet'a „Heraldo“, spune cum că aru fi în planu un ministeriu - de - coalitie, Impromtul de un milion de reali se inflentă la banculu dein San Fernando. Negotiatiiunile cu

^{*)} Jurnalul d. Deb. o anumesse și Desportes. și dice că e franca.

Scaunulu Papei mergu forte bine. Se spune că Abdel-Cadir s'ară și rogatu de regină într-o scriitorie, ca se mediulocesa un tractat de pace între elu și intre guberniul francesc.

In 13: 25 aug. la Bayone se latí fam'a, cum că generariulu Cabrer'a soșindu la tiernulu de Valentia, unde se acceptă mai de multu, aru și cadiutu in manule trupelor reg. care numai de catulu si puscara.

R U S I A

St. PETRUBURG, 6: 18 aug. Un mandat imperatescu indatoresce pe oficiorii civili, carii au averi, ca in formularele de sierbire se arete acurat, căcum au agonisit uacele, carii n'ară face acesta conscientiosu, ii amenitia cu pedepsa grea. Un altu mandat contine tragerea salariului de la toti oficiarii, carii voiea de a pot merge undeva preste terminulu desipu o intrebuenițiară mai bine de 29 dile.—

ESTRACTU dein

STATISTIC'A TRANSILVANIEI scrisa de D. Ladislau Kőváry.

Clusiu, 1847.

§. 50. Locuitorii, dupa a loru limba.

De ce e multu la otiera nui pare mai reu nicairi, ca in multimea limbelor. Si Transilvania se află in naie'a acésta. Se află parti in Transilvania, unde pot merge omulu dile intregi fora se audia limb'a magyara; cine nu aru scî, că e in Transilvania, aru poté cugetă, că se află in tiér'a sasésca, seu românescă. Poporul ce in tota imperati'a rusescă vorbesce mai osuta patrudiște de limbe destinate, nu eturma asia babelina; că ci dein acele pre giumentatea Europei, ce coprinde Rusia européna, nu cadu mai multe, de catu numai 17 limbe. Prese totu pre al nostru rotundu nu cunoscu spatiu de 1000 miluri □, pre care se se vorbescu atatea limbi. Déca si acum aru și drépta acea axioma stricatoria a St.-lui Stefanu, cum că unius lingvae, unusque moris Regnum imbecile et fragile est: *) asia Transilvania de China si Francia, de aste doue tieri mai cu o limbă si mai tari pe dreptu aru poté rîde.

Sunt in adeveru natuni cu drepturi trei: Natiunea Magyara, Secuésca, Sasésca; de alte o multime, adeca Români, Armeni, Greci, Judei, Cigani; afara de acestia inca: Moravi, Poloni, Rusi si alte remasitie.

§. 51. Magyarii

Originea loru. Precum spunu istoricilor nostri, urmasii magyarilor de a treia ora esiti, carii parasiindu Scitia, subtu conducerea celoru sipte duci arpadiani venira si coprinsera Ungaria. Cum că Tuhutum unulu deintre cei de antai, seu Gyula unulu deintre cei de adoua ora sipte duci iaru și intrudusu in Transilvania, nu vomu se determinămu aici. **) Atat'a certu, cum că soșindu pre malurile dunarei, numai de catu facura se semtia armele loru natiunea romanescă, carea pe atunci domnia aici, si cam la a. 895 se facura domnitorii a cestui pamentu, si romanimea la Asenleu (Esküllő) se jură pre credentia magyarilor.

Catu potea se fia numerulu magyarilor a-

*) Decret. Libr. I. cap. 6. §. 3.

**) Asia splica unii, cum că ei de intai sipte duci, pre cari-i nomesce Anonim, adeca: Almus, Elen, Kundu Oand, Tosc, Huba, Tuhutum imbetraninduse in peregrinare, loculu la sosirea loru aici lu-coprinsera Arpad, Gyula, Kund, Szaboles, Urs, Leel, Verbults.

tunci, catu eacum, alspune intru asemene egreu. La intrarea loru istoriciei nostri cu tolulu dicu o oste de 210,000 capite, dar' cum că deintre ei cati venira in Transilvania, e cu ne potentia a o si apropia. Catu e numerulu acum togma asia e de dubiu, ca celu de antai, pentru că nu s'a numerat neci odata. Pe nimerite Leonhard si altii *) lu-socotescu de $\frac{1}{5}$ parte a poporatiunei Transilvaniei, carea dein doue milioane e 400,000, dein sum'a luata de noi s'ară suu la 460,000 capite, ce neci de catu nu e cu nepotentia. Remanem u inse cu 400,000.

Caracteriulu loru. Macar' vitregia temputui in multe tipuri s'a nesuitu al lipsi pre magyaru de al seu caracteriu originariu. In Transilvania totusi abia se sfetă. Si ne cum se fi impromutatu elu, ci in mare parte elu a datu atatu dein asa limba, catu si imbracamente atatu românului, catu si sasului.

Si macar' că mestecarea cu natiunea sasescă in mare parte se impiedeca prein legea, carea opresce pre magyaru de la posiederea pre pamantului sasescu: totusi in comitaturile Cetatei de Baltă, Albei de susu, a Turdei si a Clusului, precum inca si in Distr. Bistritie locuri intregi sunt magyarizate; Orastia, Vintiulu de giosu, Turda, Clusiu, Aiudu etc. mai de totu topira in sine elementulu sasescu. Imperatulu Josefu II inca in desiertu facu a i se taiă mustacele, indesertu voi selu faca o natiune, ramase totusi magyaru. Cum că ce eră mai de multu, cum beu vinulu cruntau la juramentusi, aceea o spune istoria, ce e acum, aceea o spune viatia de tote dilele. E o natiune superba si nobile, in asa gravitate serioza nevorbitoria, er' in ferbintielasi multu vorbitoria; animosa catra dusmanii sei, cavaleresca catra femei, scietoria a mori pentru patria si drepturile ei, si intr' atat'asi ama patria, catu in pace de patria, in bataia de rege nu se lapeda. E exemplu spre acésta etatea principilor, e exemplu Simeone Kemény, Franciscu Gyulai; e exemplu si aceea, că lui Fridericu I eră ierat si in Transilvania asi castigă soldati pentru ostea sa; ci nicairi n'a verbuatu mai reu de catu aici. Il place batalia, inse numai pentru patria, rege si libertate. Catra ospeti e sincera, in petrecanii e erumpatoria, in superaresi furioza, a casa amatoria de comodetate si stimare. Cu scientia nusi bate multu capulu, asora de istoria si scientia dreptului ei nui pase multn de aceea; in sfera artilor e capace de poesia, e amica mare a oratoriei; in viatia politica pentru asa anima deschisa e pucinu calculatoria, la determinari e audace, ci perseverantia n'are togma de ajunsu; se potă atită spre desbinare; in viatia domesteca nu e ordu prè mare; ii place atra bine, a lucră pucinu, a dă bani multi, ase negotiatori pucinu; catra princi si muiere e destulu de ilare, candu se cuprinde si se imbraca, are dusin, de tonulu bunu nui pasa multu, complimente nu potă suferi, rigiditatea o urește.

Saturai e mediulocia, faciai e rumena, plasmuireai nu e subtire, neci grossa, ochii sunt focosi, perii mai multu negrii... Fiecarea clase are alta imbracamente, magnatii dela idololatria modelului strainu incepă a se intorce a casa; numai cetatianii—burgerii—amblara pana aci cu cei mai de giosu si cu nobilii de o casa in calige strimte, in asia numitii nadrági unguresci si in dolmanu sinoratu—cu suitasiu—, dar' si acestia incepă ase bagă in pantaloni.

*) Lehrbuch der Kentnisz v. Siebenb.

V A R I E T A T I.

In foile unguresci se ceteșce, precum că în adunarea VIII a medicilor și scrutarorilor naturii, ce s'a tenuțu în 11 aug. în Soproniu sub tu președintia principelui Paulu de Eszterházy, se află de facie și ducele de Canino, Lucianu Bonaparte, membru la Congresso dei Scienziati in Italia.

Fisiulu Comitatului Hunedorei D. Dr de Fodor astă in Deva un mediu - locu vindecatoriu de turbarea canescă. Acela macarcă e secretu pan' acum, se scie totusi, că se intrebuentia in elu Arism'a plantago. D. de Fodor cea mai mare parte vindeca cu celu mai bunu succesu. Omeni si vite muscate de cani si lupi reisantescă de plen. Deintre doctori multilu cerca, spre ai descoperi secretul.

Patru cometi noi. In 20 jul. Brorsen dein Altona in astrul Driangel descoperi un cometu de marime ne insemnată fora coda. In acest' anu pan' aci se descoperi patru dein acele corpuri amblatorie in marele spatiu al lumei. Celu antaiu s'a vediut de Hind in London in astr. Cefeu in 6 febr.; al doile 7 maiu de Colla in Parma in astrul leului micu, al treilea de Victor Mauvais la Paris 5 iuliu intre astrul leului micu si alui Cefeu, si al patrulea s'a descoperit de talentosulu Brorsen, carele inca in anul trecutu au astătă doue asemene corpuri ceresei interesanti.

P R I N C I P I A.

de limba si scriptura.

XXXI.

3) In tempulu p̄trecutu (plusquamperfectum), cei vecchi nu numai personele plurali le formau ca si in perfectu, ci inca mai aveau o alta forma de acestu tempu formata prein auxiliariulu *era*, *er' acum*, precatu scim, uitata mai pretutindinea, care ince meritează tota luarea a miente pre cum vomu vedé.

Asia diceau ei in plur. չնեկամ, չնեկետ, չնեկիք, - հեդիւմ, հեդիւտ, հեդիւք precum:

հեդիւս, BO. ex. 36, 2 seq. ան ուշի երբացին մշնդին, իշխան ամսին մշնդիւլե հեդիւց, — ան ավայք առա մօսի թօպէ ձայնիւլե (sic) ֆիլօր աշել, կարել ա հեդիւց պր կակնդիւլ չելքի լոկ սփրտ; — 38, 24: ան աշել աշել, կար պր աշել չելքի կորտ սփրտ կելքինե, կարել դի ձայ հեդիւց, ճաջեն ան հօն ա մայք եր.

գրչիւտ, BO. gen. 43, 29: ան ճնե: աշետ է ֆրատել Յօստրի չել ման մին, հետո կարել գրչիւտ մին, etc.

De aci, macar' nu astămu esempe, dar' după analogia e de vediutu, că cei vecchi voru si disu si ֆւչէսմ, ֆւչէսի, ֆւչէս etc. dela ֆէչէ, precum diceau հեդիւմ etc. dela դէմ.

Alta forma la aceiasi usitata, eră formata dein auxiliariulu *era* si participiulu trecutu; de care forma in cele mai de inainte mai multe esempe ocuru; aici ne vomu restringe numai la de acelea, in care participiulu nu stă nemisicatu totudean'a in sing. masc., ci se scimba după sexu si numeru.

BO. gen. 19, 4: ան աշեկ մանու ունի աշ և եր աշ լկաց, նինը երբացին արածան սօճութիւն; — 21, 25: ան ավամ չերդի պր անմելէս դերդ ֆնդին, կար սկզիւ աշ անմելէս աշ ութիւն եր աշ աց, — 26, 18: ֆնդին կար ֆնդին աշ անմելէս աշ անմելէս աշ անմելէս աշ անմելէս; — 30, 9: կան անմ անմ ան եր ստչտ դէմ կայերէ, աշ անմ . . ; — 45, 3: ան ֆրացին

ըստ աշ պշտի բառնե աշ, аша տար է եր ա սպամինց տանից աշ.

CB, la tempinarea Domnului: բառնե աշ աշ ատ է եր Շնեան, և ան ամ պուշեա եթէ ԽԸ.

CF. աշեն ամենի աշ եր աշ նիւ դէ եկու աշ լիշ — դերդ ամենի օչն պր կար եր ֆնկ պր ակա չա չա չա; etc.

Asemenea intre formarea acestui tempu auxiliarior, si intre form'a tempului latinescu plusquamperfectum in eram, ori cui pote bate la ochi. Nu e indoieala, că si latinii si-au formatu acestu tempu dein preteritu si auxiliariulu eram, asia catu laudaveram nu e alt'a de catu laudav' — eram, singura diferența intre al nostru si al latinilor fiindu, că ei-lu formația dela preteritulu modului indicativu, éra noi dela participiulu acelui tempu. Cumică latinii, inca si grecii macar' mai avuti in forme, formația unele tempuri cu auxiliarie, fia - care buchiaru sci, ci gramaticii latinii numai de acele tempuri auxiliarie graiescu, care se scriu despartit u ca doue cunvente, ér' pre altele, ce se scriu intru cuventu dein doue impreunat, se vedu avré a sci nemica. Ci cunoscatorii de limbe, carii nu se multimescu numai cu tradetiunile scolastice neci jura in verba magistri, au recunoscetu, au trebue se recunoscă, că afora de tempurile auxiliarie recunoscute de gramatici, mai sunt si altele totu auxiliarie macar' nerecunoscute.

Noi diseramu simai susu (nr. XIII), cum că si futurulu latinilor in bo, care la vechii latini in tote patru conjugatiunile eră usitatu, se pare a fi tempu auxiliariu formatu dein infinitivu scurtatu, foră re, si bo in locu de vo scurtatu dein volo. Noi nu vomu inse a p̄p̄retinu parerea celor ce mai tote tempurile latine vreau ale construie dein tempurile verbului bo, ci nu potem a nu recunoșce inca, afora de formarea plusquamperfectului latinu ce atinseme, analog a formare a futurului in ero, acarua persone alesu in cele de 1 si 4 conjug. asia aproape se vedu de unele persone ale futurului nostru la cei vecchi, carii scriu laudaveri, laudavremu, laudavreti, ca ale latinilor laudaveris, laudaverimus, laudaveritis; la care pucine esempe dein mii.

BO, 4, 7: աշ աշ ան ան պայ բնե, աշ ան պայ պայ.

CB, dela Math. XI, 3: տօւսի չել չ է օչ բնէ աշ ալտ աշեպավը (expectaverimus).

CF. և ման սկզիւ աշ ալտ ալտ պավը դէքտ պանդիւն ան աշ անմ, etc.

Ci de tempulu conditionatu in altu numeru mai tardiu

Ad nr. Gubern. 7927, a. c. (3-1)

R. Consiliu thesaurarial in urm'a determinarei dein 12 jun. st. n. 2847, inaltia pretiulu fierului si ocelului ordinariu de nr. I, II si III, ce se scoate in baile dein tienutulu Hunedorei, la 30 xr. c. m. si acesta in urm'a circumstelor de facia. Care pre in acésta se face cunoscetu

* * Cu postia dein urma ne veni scire, dein Pestia, cumică a V. sarcina sinciana esindu de subtu téscu, se va tramite abonatiloru catu mai curundu.—

Indreptari. Nr. XXXIV, pag. 183, col. 1 lin. 4 pe deingiosu in locu de: inscientati, l. inscientiate; col. 2, lin. 20 in locu de: starainu, l. strainu. Nr. XXXV, pag. 187 col. 1, lin. 14 in locu de: Seidentia, lege: Siedentia; — In pag. 190 col. 1 in locu de: VARIERATI, l. VARIE-TATI.—

S U P L E M E N T U.

L U M E A. *)

TOTULU netiermuritu, pre carelu numimă noi lume, pentru omeni e un obiectu de cugetare, cu care ei nece o data nu voru fi găta. Alorū potere representatoria, cuprinda macar' catu de multu, va remané totu de a una intru o departare nemarginita inderertru lu acestui totu mare. Séu caruia nui se voru sterpi cugetele, déca elu cugeta asuprasii vede milioane de sori si planeti, care intre sine in eternu pre regulate carări se misica, si déca elu-si representa pamentulu, de care se tiene pana la un tempu, numai ca pre o picatura in oceanu!

Luinea nu e un agregatu—ingramadire—de lucruri particularie si unulu lenga altulu statatorie; nu, ea este un totu de catra tote partile sale inghitit, si de catra tote laturile prein impromutata incurgere insufletit. Aici tote sunt numai un'a, pretutendeni se vede ordu santu si afinitate interna; pretutendeni totu in eterna impromutata-lucrare, milioanele de sori si planeti stau unulu cu altulu in minunata legatura, ori catu de departati se se si védia unulu de altulu; dein departari, ce nuse potu numi, lucra unulu spre altulu ne contenit dupa legi nestramutatoare, pre care vedi bine omulu scurtu vedietorius nu si le pot splică. Numai omulu, care fora a cugetă se invólba impregiurusi, poate a nu cunoșce influența sorelui si a lunei spre pamentul nostru. Au nu potem alt'mentrea incai intunecatut se presentim, ce noa aici pana la intuițiune nis'a facutu chiaru!—

Candu despre planeti, carii se légana imprejurului sorelni loru, si-si impromuta luce de la elu, déca despre numerulu, marimea, departarea loru e vorba: atunci ne lipsescu cuvantele si numerii, si cautaturele nostre sunt prea debili de a descoperi punctul de midi-locu, sorele mai mare, in giurului caruia se intoreu tote. Noi aici numai a presenti potem; inse ce pre noi pana la un tempu ne impregiura inca ca o intumecata presențire, aceea odata candu colo pre loculu mai inaltu orizonulu nostru va si mai largu, va luci impregiurune ca realetate.

Totalu lumescu omului cugetatoriu apare ca un templu nemesurat a lui Dumnedieu, deintre a carui portici neci unulu e fora adoratori. Tota lumea spirituale respandita prein tote astrele se unesce spre adorarea celui nefinitu. Anim'a semitoria cu placere si cu potere se provoca prein representarea imbracisatorie, cumca cu natura lucratoria foră conscientia se inchéia sirulu nefinitu. Prein aceea capata cuvantele lui Jesu celu mai acuratu intielesu, candu elu totulu lumescu (universulu) l'a representat intr'o icona placuta a unei case parentesci, in carea se afla incapere multe. Da, sia carea sté, ce nota si sclicesce colo in marea ceriului, e o incapere in marea casa parentesca, e locuentia spiritelor glorificate; pe flacarea sunt aproape fiii de cereșcului loru parente.

Luinea, ori catu de nemesurata, si ori catu de pomposa se arata ea pretutendeni, totusi, ce si mentea nostra pota cuprinde, ea nu era indată la inceputu un totu găta si deplenu; tote partile si obiectele cuprinse intr'ens'a nu ajunsera preste totu si neaternate unulu de altulu la a loru estime; ci ele se desvoltara pre'ncetu, si intru o gradatiune relativa dein nedepnitu in

deplenu. Astu cursu al desvoltarei se vede in tota natura; pretutendeni e o desfasiurare progresiva. Nece o parte si nece un gradu particolare al desvoltarei totului se poate concepe singurul foră relatiune catra celu mai de înainte si urmatoriu.

In natura nu e lacuna; in lume tote sunt legate de o lalta ea o catena nefinita; varig'a cea mai ultima a catenei acesteia e in legatura cu cea mai de susu, atomulu cu sorele, vermele, ce se incovoia subtu petitorulu caletoriului, e cu angerulu in afinitate. Celu mai mare nu stă foră celu mai micu, celu mai de susu foră celu mai de giosu. Intre spatiale, si ce implu pre acele, de ai nostri ochi debili per se că nu se potu vedé; firele minunatu inghitite, ce contineu tote partile a totalului nemesurat, atatu de adencu sunt asiediate, in catu nu suntem in stare ale obserbá: ci atat'a cuprinde totusi mentea nostra foră incordare peculiare, cumca trebue se fia o legatura imbracisatorie acolo, unde custa un totu asia pomposu si ordenatu.

Ori in catrau ne vomu si intorce ochii si cugetele, pretutendeni se asta potere si viatia; celu mai mare ea si celu mai micu e petrunsu de aceste. Ne miram de poterea, ce corporilor lumesci dà sboru si direptiune. Vederea lunei, cum ea in restempuri si carări certe se intorce in giurului pamentului, vederea pamentului nostru si a altoru stele amblatorie, catu de regulat se léagna in giurului sorelui, si presențirea rationabile, cumca acestu sore cu alti nenumerati calatoresc impregiuru pre altu nefinitu mai mare ca pre un centru al universului, spiritulu marginitu nul scote dein ori: dara brusiu, picatur'a de apa, frunzi'a copaciului, aste lumi mici, in care locuescu milioane de fientie vietuitorie, pre care cu ochi goli, neintrarniati adese nece le potem vedé, cu atatu mai pucinu a le destinge, au ele mai pucinu sunt de mirare, de catu lumile mari, care in nemesuratului spatiu crescu flacaréza? Au potem noi mai bine si mai usioru a cuprinde, cum in cariu, intr'un punctu abia viedietiosu, se misica viatia, si cum in acestu punctu se asta o impreunare de madulari, maruntaie — intestine — si instrumente organice, de catu că suntem in stare a ne splică legatur'a, ordulu, relativ'a lucrare a celor nenumerate lumi flacaratorie? O in nefinitulu oceanu a estentiei muritoriului debile tote sunt ne cuprinse, déca elu se incunéta a petrunde in esentia lucrurilor, si asi splică alorū nascere si desvoltare! Ne potentia, tiermurimea spiritului ne o vomu semti, de ne vomu esercitá poterea cugetarei macar' asupra universului séu asupra cei mai mici parti alui. Nascerea totului maretii, precum si a partilor particularie, pentru noi e acooperita intr'un velu nestrabatatosu. Fient'a — esse — insasi jace chiaru inaintea ochilor nostri; ci necontenitul reintoricatoria desvoltare in forme noue, etern'a scimbare a formelor si celu mai esercitatul — deprinsu — cugetatoriu nu sile vasplică vreodata in destulu. La intrebarea ,cum' aici si un Newton (I. Niutn) trebue sesi cunoscă perplexitatea; aici e o margine universale pentru totu omulu, se sté elu macar' pre ori ce culme a spiritului.

Celu mai mare inventiatu nu cuprinde eter-nulu cursu cercutoriu a stramutarilor; lacrarea poterei ascunse, ce elu pretutendeni obserba, ii ramane un secretu profundu. Ce edreptu atat'a vede, cumca inca in sementia trebue se jaca po-

*) Reflectam la nota dein Supl. Nr. XXIV: pag. 126.

tentia plantei cu tote formele sale; inse mersulu desvoltarei nu e in stare al aratá, si menteai tace la intrebarea: cum se templa, că magurulu fragedu in sementia mica cu inceputul se latiesce de a fi arbure inaltu cu ramuri intense, care dupa seculi umbrescu o vale intrega? —

Ome, tu nu precepi neci macar' nascerea unui verme, unui firu de erba, si tu ai incumetá se recerci o mare de necuprinsebiletati!

Precum omulu facie cu pamentulu, asia si pamentulu nostru facie cu universulu e numai un punctu; elu in nemesuratulu spatiu a ceriului e ca pravusiorulu ce se inverte in radi'a sorelui. Si totusi catu de mare nise pare si pamentulu! Elu e patri'a universale a omeniloru, si cuprinde sute de popore mari in sine, care érasi in sute de clime sunt numai un poporu si o colonia. Omulu pretutendeni se vede pre sine incungiuarat de minuni ale naturei. Asuprai flacareza sorele majestosu, ce dà pamentului luce si caldure. Cu umire obserba elu cum lun'a, asia regulatu si necontenit, urméra pamentulu pe cararea sa in giurul sorelui, si érasi prein asa sburare in giurul pamentului dede ocasiune spre impartirea temporului in mesi — luni —. Misicarea pamentului impregiurulu seu, si mai multu inca cursulu lui in giurul sorelui, lu-tragu cu potere blanda la crederea unei potentie si intieletiunii, ce coversiescu ori ce intipuire, si in anima descépta semtiamente, ce nu se potu sprime cu vorbe; prein aceea potrebuie cuprinde necontenita crescere si decrescere a lucei, bineregulata scimbare a dileloru si a noptiloru, a anutempiloru si a stemeperaturei. Tote, ce vede: atmosfer'a cu a sale fenomene variie; aerulu, celu sorbe; venturile ce porta norii deintr'o tiéra intr'ait'a; uscatulu locuitu de omeni si de animari, pre a caroru same produce elu plante si fructuri; funtile, riurile, fluviile, lacurile si marile in care milioane de fientie vietinitoare au locuentia si subsistentia etc.; totei preten- du amirarea, ca cu poetulu se se scura in strigare de bucuria:

Minunatu e de frumosu alui Dumnediu pamentu,
Meriteza ca de omu elu se sia, locuitu!
Dreptu aceea panharu si, ca se intru in momentu,
Va semi plac' acestu pamentu cu frumsetia daruitu.

(Va urmá).

Purtarile sidat in ele in evulu mediu. (Capetu).

Ospetaletatea. Acésta se tienea de pomp'a propria a magnatiloru si se mená pana la escesu. Cas'a comitelui Northumberland stá dein 160 persone, inse pe di se asternea mésa pentru 220 persone, pentruca pe tota diua se asteptau cate 60 ospeti. Lordulu Burleigh tienea totudeuna o mésa pentru cavaleri si sierbitori, inca si atunci candu elu nu locuea in castelulu seu. Si aceea erá datina, ca cavalerii si stularii (Knappen) se fia dariuti candu se departau. Bol'a de a se face renumitu prein daruiri, cate odata se intendea prea departe. Candu imperatulu Veneslaus cercetá pe regele Carolu VI in Franeia, acest'a i dede tote uneltele de aur si de argintu ce avea pre mésa, si afora de aceea la toti cavalerii ce venisera in suitá imperatului daruí spre aducere a mentele elenodia pretiose. Intreg'a asta daruire avea pretiu de 200,000 fl. o sumă pentru tempurile de atunci straordenaria.

Vestemente. Páliale de parada a regilor si ale principiloru erau forte in usu, pentru frumusétia si distinctiune aveau clopotiele. Pen-

tru căligele— numite Pluderhosen— se taiá adesu mai multu si de catu o suta coti de stofa. Asia numitii caltiuni cu ciocu a cavalerasiloru aveau pana la vervu lungime de doue petiore. Depre vervurile astorù caltiuni resunau clopotiele. Asti caltiuni dedera ocasiune la proverbiul: „a trai pe un petioru mare“

Pomp'a in vestmente, dorulu de pietri pretiose si alte ornamente pre vestmente, arme si instrumentele depre cai la cei avuti erá prea mare in tempulu de atunci, si mai cu same, candu erá anii celor mai mari turburari si ai miseriei mai afunde. In desiertu se aduceau legile cele mai strinse in contra astui luxu; ele remaneau numai pre chartia.

Sierbitori, si suita. In evulu de midiulociu la magnati atatia sierbi erau, in catu ei pe dreptu se potu socotí de caus'a seracirei a multor principi. In tempulu desolatiunei, candu rapirea erá comune, domnii si cavalerii recepeau in suit'a loru hoti de drumuri, carora dău numai mancare si liberia, si carii pentru aceste, precum si pentru patronirea domniloru sei trebueau se le dé o anumita parte dein predi. Asta specie de sierbitori in Anglia se numea Retainers. Numerulu sierbitoriloru ce anume capatá plata, se suéa adesu la mai multe sute. Cardinalele Wolsey in Anglia avea 800, si inca subtu Jacobu I se poteau vedé legati straini impregiurati cu cate 300—500 sierbitori. Datin'a acésta in Spania a tienntu mai in de lungu. Acesti sierbitori de la nobilii forte scapati de si ordenarie nu capatau mai multu de catu ca se nu mora de somci p. e. ducele de Alba pe luna totusi trebuea, se platésca 1000 p. sterling lefa sierbitoriloru sei de casa. Cei mai insemnati dein suit'a a cest'a erau nobili, si acestia erau platiti cu multu mai bine. Lord. Burleigh avea de sierbi 20 asemene nobili, si deintre aceia fia care capatá pe anu 1000 p. sterling, inse deintre sierbii mai mici ai lui se aflau unii, carii aveau stare de 10—20,000 p. sterl., precum spune marele istoricu Hume (VII. 437). Fia care comite séu dinastu totu de a un'a avea o mésa pentru domni, marescalci si sierbitori. Despre memoratulu comite de Northumberland dice Hume (IV, 458), ca elu in ordenelelesi de casa, care la sierbii sei mergeau totudea un'a in scrisu, intrebuentia stilu pomposu, si p. e. demandarea, ca mustariulu se se gătesca pentru més'a sa mai bine, se incepe: „Ne placu noà si suatului nostru“ (It seemeth good to us and cur council etc.)

Venatulu. Placerea cea mai destincta a magnatiloru stá in venatu, a căruia desfetari cauta a le gustá in tote dilele, si la tote ocasiunile. Spre acestu scopu se petreceau totu de a un'a de venatorii, canii si falconii sei, si candu mergeau a visitá pe vecini, candu caletoreau, ba inca si candu se duceau la basereca. Cavalerii cruciati dusera la Oriente pre canii si falconii sei, ori catu au si strigatu papii si conciliale in contra. Candu regele Eduardu la 1360 irupse in Franeia fú petrecutu de 30 falconiari pre cai, carii erau incarcati cu falconi, si mai avea pe lenga aceea 120 parechi cani de venatu cu sine, numai ca in tote dilele se pota gustá in Franeia placerea venatului. Asemenea fécera si baronii dein armat'a sa. Famosulu si prea avutulu barone de Foix tienea la curtea sa totu de a una mai multi de catu 1500 cani de venatu. In Franeia mai multi deintre magnati aveau dreptulu ca subtu liturgia se puna falconii pre altariu.